

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8045/2023
14.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Весне Мاستиловић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле-противтужене АА, коју заступа мајка ББ, обе из ..., чији је пуномоћник Миодраг Тодоровић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца Компаније „Дунав осигурање“ а.д. Главна филијала осигурања Београд, ради повећања ренте по тужби и укидања ренте по противтужби, одлучујући о ревизији тужене-противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1698/22 од 23.11.2022. године, у седници већа одржаној дана 14.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1698/22 од 23.11.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог-противтужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1698/22 од 23.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П 328/18 од 18.02.2022. године дозвољено је преиначење тужбе тужиле-противтужене по поднеску од 17.12.2021. године (став први изреке). Усвојен је тужбени захтев тужиле-противтужене, измењена је одлука Основног суда у у Лозници, Судска јединица Љубовија П 231/2011 од 18.04.2011. године, па је обавезана тужена да тужилци на име ренте за период од 26.2.2018. године до 01.09.2021. године исплати 854.119.00 динара са законском затезном каматом на појединачне месечне новчане износе од доспелости до исплате и обавезан је тужени-противтужилац да тужилци-противтуженој убудуће исплаћује на основу ренте 27.966,00 динара почев од 01.09.2021. године (став други изреке). Одбијен је противтужбени захтев да се измени одлука Основног суда у Лозници, судска јединица Љубовија П 231/2011 од 18.04.2011. године тако што ће се укинути рента услед испрљености суме осигурања (став трећи изреке). Обавезан је тужени-противтужилац да тужилци-противтуженој плати трошкове поступка у износу од 223.305,00 динара и одбијен захтев тужиле-противтужене за накнаду трошкова поступка до траженог

износа од 261.305,00 динара (став четврти изреке). Захтев туженог-противтужиоца за накнаду трошкова поступка је одбијен (став пети изреке).

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1698/22 од 23.11.2022. године одбијена је, као неоснована жалба, туженог-противтужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Лозници, Судска јединица у Љубовији П 328/18 од 18.2.2022. године (став први изреке). Одбијен је захтев туженог-противтужиоца странака за накнаду трошкова другостепеног поступка (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени-противтужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...10/2023- други закон, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној.

Правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев тужиље за измену одлуке којом је обавезан тужени-противтужилац да плаћа ренту тужиљи-противтуженој повећањем досуђених износа ренте и одбијен је противтужбени захтев за укидање ренте због исцрпљености суме осигурања. О основаности тужбеног захтева суд је одлучио применом одредбе члана 196. Закона о облигационим односима. О противтужбеном захтеву је одлучено одбијањем, јер када се ради о захтеву оштећеног за измену раније досуђене ренте због промењених околности, више се не може расправљати о лимиту осигурања, односно о томе да ли је лимит суме осигурања исцрпљен извршеним исплатама, пошто је за касније измене ренте релевантно само стање покривености лимитом приликом првог пресуђења.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима странака са истим или сличним чињеничним стањем или правним основом због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужилац уз ревизију није доставио правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању о истој или битно сличној чињеничној или правној ситуацији.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 1. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеној ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 26.02.2018. године, која је преиначена поднеском од 17.12.2021. године. Вредност побијаног дела предмета спора износи 2.532.079,00 динара (21.533,52 евра). Првостепена пресуда донета 18.02.2022. године. Другостепена пресуда донета је 23.11.2022. године.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, односно на дан преиначења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**